

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

dede; at denne lovgivning ville gøre større skade end gavn, udvide kontorstyret og medføre visse andre ting. Jeg mener, det er naturligt, at vi får en sådan lovgivning, både af hensyn til de virksomheder, der får pålagt bogføringspligt, og af almindelige samfundsmæssige grunde.

Brodthagen: Jeg har muligvis misforstået den nye forretningsorden for folketinget, idet jeg har opfattet det sådan, at man ved første behandling ikke skulle gå i enkeltheder angående de enkelte paragraffer; derfor undlod jeg dette i mit første indlæg, og jeg skal selvfølgelig heller ikke gøre det i mit andet indlæg.

Når det ærede medlem hr. Heick var så bange for, at den nye bogføringslov skulle blive mere udførlig, end loven er nu, med det resultat, at den ene halvdel af landet skulle kontrolere den anden halvdel, tror jeg ærlig talt nok, det ærede medlem sætter sagen på en meget, meget høj spids. Det er jo ikke meningen, at den ene halvdel skal gå rundt og se, om den anden halvdel fører sine bøger. Vedkommende halvdel, som har bogføringspligten, skal føre kontrol med sig selv, og der er ikke nogen, der skal varetage dette hverv.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde, at han ikke havde regnet med at diskutere landbrugets bogføringspligt her. Det ærede medlem har åbenbart den opfattelse, at han kan stå på denne talerstol og sige, at de og de grupper vil han gerne have strøget, medens det ikke skulle være tilladt den socialdemokratiske ordfører at komme med forslag om inddragelse af virksomheder, som ikke er nævnt i lovforslaget. Sådan kan det ikke være.

Når man vil give det udseende af, at jeg har rettet kritik mod ministeren, er det ikke helt rigtigt. Det er — jeg må måske kalde det sådan — et lille fif. Jeg accepterede lovforslaget, som det foreligger. Jeg har overhovedet ikke krævet, at der skulle slettes så meget som et komma i det foreliggende lov-

forslag; jeg har bare givet udtryk for, at jeg kunne tænke mig det endnu mere omfattende — og det er noget ganske andet end et angreb.

Vi lever jo i jubelåret for Holberg, og de festforestillinger, som foregår andre steder i byen, spiller åbenbart også en rolle herinde; det så vi med den festforestilling, som det ærede medlem hr. Rager opførte heroppe med sin forargelse over, at hensigten — som han påstod — med mine udtalelser var, at den socialdemokratiske presse skulle kunne hævde, at partiet, skønt det gerne ville, ikke kunne få gennemført landbrugets bogføringspligt. Det er et politisk trick; det er at give det udseende af, at en politisk modstander har en ufin tankegang, som han slet ikke har. I den korte tid, jeg har haft den ære at være medlem af dette høje ting, har jeg ved flere lejligheder hørt det ærede medlem hr. Rager tale fra denne talerstol og har set hans store armbevægelser, så jeg tillader mig at smile lidt ad denne opstyltede forargelse.

Det, det drejer sig om, er, at man her får gennemført en lovgivning, som inddrager flere virksomheder end hidtil under bogføringspligten, og det er min opfattelse, at det lovforslag, der her foreligger, kan vi vedtage. Der er andre, der mener, at vi skal stryge § 2. Det mener jeg ikke; men det er samtidig min opfattelse, at vi skal have flere med under bogføringspligten.

Der er herfra fremsat påstande om, at den lille håndværker vil blive besværet af en sådan bogføringspligt. Jeg tror, det gælder for mange små håndværkere, at hvis de virkelig var blevet tvunget til at føre regnskab, ville manges økonomiske forhold være bedre, end de er i dag. Det er derfor ikke nogen bjørnetjeneste, man gør disse mennesker, det er en virkelig tjeneste.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at mine bemærkninger for en hel dels vedkommende er personlige. Jeg taler nemlig ikke med sufflør og har heller ikke mundkurv på. Alle disse påstande om, at mine udtalelser skulle være angreb på den og den minister eller